

புவிப் பரியான் ஜார்ஜ் பரீனாட் ஷாவூரதைத்
பொன் மொழியைக் களேங்குங் நாட்டில் உள்ளீர்!
புலவந்தொருவன் வாழ்க்கைசரி யாய் நடத்த
உதவாபவன் பரூம் பாலும் மனவிஆவான்!
அவளாலே மணவாளன் ஒழுங்குபற்றான்!
அவளாலே மணவாளன் சூத்திரபற்றான்! மு
குவியுமெழிற் பணைகளாகக் கே ஊறுசெய்யும்
கூள்ளர்களே கட்டீ ரோ ஷாவின பச்சை!

அவனியிலே ஒருவனுக்கு மனவியின்றலே
அவனடையும் தீ மயையார் அறியக் கட்டும்?
கவலையுற ஆடவர்கள் நாளும் செய்யும்
கணக்கற்ற ஊழல்களையெல்லாம் அந்த
நவையற்ற பணைகளன்றோ விலக்குகின்றார்!
நானிலத்தில் மார்தட்டும் ஆடவர்கள்
சுவைவாழ் விற கடதைத் தேத் தக்கதான
சுகஞ்ஞமமும் பணைகளிடம் அமைந்ததன்றோ!

கல்வியில்லை உரிமையில்லை பணைகளாக்காக்
கடதைத் தே வழியின்றி விழிக்கின்றார்கள்!
புல்லன்றே நின்கைக்கின்றீர் மனவிமாரபை
புருஷர்களின் உபயோகம் பரிதனென்கின்றீர்!
வல்லவன் பரறிஞன் ஷா வார்த்தைகட்டீர்
மனோபாவம் இனியனும் திருந்தவனேட்டும்.
இல்லையெனில் எதுசெயலாம்! பணை ஆண் என்ற
இரண்டாருளையால் நடக்கும் இன்பவாழ்க்கை!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165pennulagam.htm#dt129>